

Consell Tributari

Expedient: 88/5

El Consell Tributari, reunit en sessió de 7 de març de 2005, coneixent de la consulta formulada pels S.J.I.XX, SL, i estudiada la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, ha adoptat el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

Únic.- S.J.I.XX, SL, empresa dedicada a la intermediació en el mercat immobiliari, formula una consulta tributària el 18 de novembre de 2003, en els termes de l'art. 107 de la Llei 230/1963, general tributària (d'ara endavant LGT), llavors vigent, on manifesta el seu interès en conèixer quin límit existeix en l'institut de l'afecció de béns per als casos de transmissió de béns immobles afectes al pagament de l'impost sobre béns immobles (art. 64 del text refós de la Llei d'hisendes locals-LRHL, i arts. 41 i 74.1 LGT), i sol·licita que se li comuniqui quines normes hi són aplicables.

A tal efecte, indica que en diverses ocasions, amb motiu del seu gir comercial, mitjança en la compravenda d'immobles, i es dóna el cas que el venedor no ha saldat el deute pendent per aquest impost amb l'Ajuntament, amb la consegüent responsabilitat del comprador.

FONAMENTS JURÍDICS

Primer.- La competència del Consell Tributari per a informar les consultes formulades pels subjectes passius i altres obligats tributaris, si bé no està específicament establerta en el Reglament orgànic del Consell, li ha estat atribuïda per les successives ordenances fiscals generals, i en l'actualitat està recollida en l'article 62 de l'Ordenança fiscal general de 2005 (art. 63, de contingut similar, en les ordenances de 2003 i 2004). L'art. 62.6 de l'Ordenança vigent disposa que la competència per a evacuar les consultes tributàries recau en el conseller ponent d'Hisenda, qui prèviament, segons l'art. 62.5, l'ha d'enviar a aquest Consell perquè emeti informe.

Segon.- No cal, per tant, discutir la competència del Consell Tributari per a informar en procediments administratius d'aquest tipus. No obstant això, i en tant que el

procediment administratiu instat per un particular, pel que fa a les normes municipals aplicables, així com el que preceptua l'art. 107 LGT i l'art. 88 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, vigent a dia d'avui, és necessari verificar la legitimació que ostenta qui formula la consulta, amb independència que aquesta sigui o no vinculant, com a requisit previ indispensable per a enquadrar la sol·licitud del particular dins d'aquest tipus especial de procediment administratiu. És a dir, verificar que la consulta sigui instada per algú que tingui la condició d'"interessat", en els termes de l'art. 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, és a dir, que tingui un dret subjectiu o un interès legítim concret (individual o col·lectiu).

Tercer.- Arribats a aquest punt, s'ha de recordar que l'art. 107.1 LGT estableix que els legitimats per a formular consultes a l'Administració tributària eren els subjectes passius i altres obligats tributaris "respecte al règim, la classificació o la qualificació que en cada cas els corresponguin".

Més enllà del fet que la doctrina tributària hagi discrepat respecte a la delimitació que realitza entre "subjectes passius" i "obligats tributaris" -concepte omnicomprensiu introduït en l'art. 107 LGT per la reforma de la Llei 10/1985, de 26 d'abril, i adoptat per l'art. 35 de l'actual Llei 58/2003-, i de si els "responsables" també estan facultats per a presentar una consulta, resulta indubtable que qui la presenti ha de tenir algun tipus de subjecció passiva respecte la relació jurídica tributària sobre la qual s'interessa.

En el cas present, al contrari, és ostensible que la consultant actuï sense cap vinculació passiva amb la Hisenda municipal respecte les relacions jurídiques tributàries sobre les conseqüències de les quals desitja conèixer el criteri d'aquesta. En altres termes més comprensius, de la situació descrita, més enllà de la vaguetat amb què es realitza la seva presentació, es pot observar que no resulta "obligat tributari" pels immobles que constitueixen l'objecte del seu gir comercial.

Efectivament, d'una banda està clar que no és subjecte passiu de l'impost sobre béns immobles. Si bé addueix que és intermediària en el mercat immobiliari, aproximant a oferents i demandants, no argüeix, ni tampoc demostra, que es trobi en algun dels supòsits de l'art. 61.1 TRLHL, en relació amb els immobles objecte del gir comercial, únics fets amb aptitud per a generar l'obligació tributària principal d'aquest impost.

D'altra banda, tampoc addueix, ni demostra, que els operacions comercials que realitza la situïn en supòsits de fet previstos per la legislació vigent (llavors i ara) com

susceptibles de generar responsabilitat tributària (sigui subsidiària, sigui solidària). I tampoc al·lega que hagi d'assumir alguna de les mencionades posicions subjectives en algun cas concret, cosa que, encara en termes potencials i si es complissin la resta dels requisits legals i reglamentaris que perfilen l'institut, la podria dotar de legitimació suficient per a incoar el procediment consultiu del qual es tracta.

Per últim, s'ha d'assenyalar que tampoc invoca actuar en representació d'un o més dels seus clients com a representant o mandatària, en els termes de l'art. 43 LGT.

Quart.- La posició de la consultant no millora si s'observa a través del prisma que ofereix l'art. 107.3 LGT, el qual permet formular consultes als col·legis professionals, càmeres oficials, organitzacions patronals, sindicats, associacions de consumidors, associacions empresarials i organitzacions professionals, així com a les federacions que agrupen als organismes o entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin a la generalitat dels seus membres o associats, és a dir, en cas d'ostentar la representació d'interessos col·lectius.

En efecte, la mercantil interessada no invoca estar en algun d'aquests supòsits, ja que no es presenta com a representant col·lectiu d'un sector de l'activitat mercantil relacionada amb el tràfic immobiliari. I d'altra banda, extremant encara més les possibilitats, tampoc és possible considerar-la en la posició de representant col·lectiva dels interessos i drets de la seva clientela, present o futura, més enllà que aquests estiguessin englobats en algun tipus dels associatius previstos legalment.

Cinquè.- Amb el que s'ha dit fins aquí, com que la sol·licitant no ha demostrat tenir un interès concret actual ni potencial directe en al qüestió plantejada, perquè no és "obligat tributari" en els termes dels arts. 107.1 i 2 LGT i 88 de la Llei 58/2003, ni "interessat" en els termes dels arts. 31, 35.g), 68 i cc. de la Llei 30/1992, basta per a considerar que està mancada de legitimació als efectes d'instar la incoació d'un expedient de consulta tributària.

Per això,

ES PROPOSA

NO ADMETRE a tràmit la sol·licitud formulada.